

Norwegian translation of the poems

Gjendiktet av Geir Uthaug (gjengitt med forfatterens tillatelse)

Sist oppdatert: 13. februar 2004

Feiergutten (fra Uskyldens sanger)

Far solgte meg før jeg ble stor.
Jeg hadde nettopp mistet mor,
og alt jeg sa var: Stakkars meg.
og min tale er gråt, og i sot sover jeg.

Toms krøller var lyse og skinte som rav.
Men sånn som han gråt da de raket dem av!
Jeg trøstet og sa: «Når ditt hode er glatt,
vil ikke litt sot gjøre håret ditt matt.»

Han roet seg da, men så snart natten kom,
og mørket tok over, så drømte vår Tom
at tusen små feiere, gutter i flokk
lå nedlåst i kister med svartmalte lokk.

Men da kom en engel med nøkkel forbi
og låste opp for dem og satte dem fri.
I jublende lek sprang de fort som en vind
og badet i elven, i solstrålers skinn.

Til himmels gikk leken, og sekken fikk stå
og vente på hverdagen, trøstesløs grå.
Og engelen sa: Tom, hvis du er god gutt
vil Gud bli din far, gleden tar ikke slutt.

Men da våknet Tom, mens det ennå var natt.
Og med våre koster og spann tok vi fatt.
Tom var glad, Tom var varm, selv om været var stygt.
Så hvis hver tar sin tørn, er vi helt uten frykt.

Feiergutten (Fra Erfaringens sanger)

Det stod en liten svart fyr i sne
og klaget sin nød og ropte «ve!»
«Hvor er din far og mor?» Jo, se
«De er gått i kirken for å be.

For jeg var glad på øde hei
da frosten bet og skodden hang,
så gav de meg en dødningsdrakt
og lærte meg en sørgesang.

Fordi jeg danset glad av sted
har ingen her gjort meg fortred.
De priser Gud, hans prest & Majestet,
hvis himmel er vår elendighet.»

Fra William Blake "Uskyldens og Erfaringens sanger" (Aschehoug 1997)